

ਅੱਖਰ ਪੇਟੈਂਟ ਸਾਈਡ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ —ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 65 ਆਫ 1953

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)—ਸੈਕਸ਼ਨ 48(2), ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 11—ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਚ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ—ਸਿਰਫ ਦਾਇਰ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੂਚੀ—12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਰਸੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ। ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਚਾਹੇ ਸੋਧ ਜਾਂ ਜੋੜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ।

ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਕੇਐਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਮੁਸਤਜਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। - ਸੰਤੁਲਨ ਲਈ ਯੂਐਸ ਨੇ ਕਈ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। 11 ਫਰਵਰੀ, 1947 ਨੂੰ, ਯੂਐਸ ਨੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ^4 ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਹਾ।

(1) **AXIL 1940 ਸੈਡ. 905**

(2) **ਏਆਈਆਰ 1944 ਸਿੰਘ 5**

ਕੇ.ਐਸ. ਦੀ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ, ਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਹੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। 8 ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ, ਯੂਐਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕੇ.ਐਸ. ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ 20 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਗੋਲ-ਅਬਾਦੂਟ ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਹੋਏ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ. 8 ਮਾਰਚ, 1951 ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਸੀ।

ਆਧਾਰ 'ਤੇ 8 ਮਾਰਚ, 1951 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 11 ਫਰਵਰੀ, 1947 ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ। ਜੋੜਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 (2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਡੀ.ਕੇ. ਵੈਂਕਟ ਲਿੰਗਮਾ ਨਯਨਿਨ ਬਹਾਦੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਇਨੁਗੰਤੀ ਰਾ ਜਗੋਪਾਲਾ ਵੈਂਕਟ ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਵਨੀਮ ਬਹਾਦੁਰ ਵਰੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਰਾਮ ਰਤਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਾਤਾਰ ਕੌਰ (2), ਹਯਾਤੁਨਨੇਸਾ ਚੌਧਰਾਨੀ ਬਨਾਮ ਅਚੀਆ ਖਾਤੂਨ (3), ਬੰਧੂ ਸਿੰਘ। ਬਨਾਮ ਕਾਯਸਥਾ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਬੈਂਕ (4), ਦੇਵਰਾਓ ਸੂਰਯਭਾਂਜੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਅਮ੍ਰਿਤਲਾਲ ਰਾਠੀ (5), ਗਜਾਨੰਦ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਯਾਨੰਦ ਠਾਕੁਰ (6) ਅਤੇ ਦੀਯਾਕਰਨ ਨੰਬੂਦਰੀਪਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੁਡਾਲੁਰ ਮਾਨੱਕਲ ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਥਨ ਨੰਬੂਦਰੀਪਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (7), ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ।

1952 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 220 ਵਿੱਚ 7 ਅਗਸਤ, 1943 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਜਸਟਿਸ ਖੋਸਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ। "ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਬਨਾਮ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ", ਉਲਟਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਸ੍ਰੀ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਵਾਈਪੀ ਗਾਂਧੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

- (1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1947 ਪਾਗਲ. 216 " " ~ '
 (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਲਾਹ. 808
 (3) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 50 ਕੈਲ, 743
 (4) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 53 ਸਾਰੇ. 419
 (5) ਏਆਈਆਰ 1948 ਨਾਗ 172
 (6) ਏ ਆਈਆਰ. 1943 ਪਟਨਾ 127
 (7) ਐਲ.ਆਰ. 1945 ਪਾਗਲ. 241

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.—ਇਹ 7 ਅਗਸਤ, 1953 ਦੇ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ- ਧਾਰਕ

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 1935 ਨੂੰ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 5,250 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਨੇ 18 ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਮੁਸਤਜਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ। ਜੂਨ, 1938, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ. 1,440,

ਅੰਤਰ- ਵਿਚੋਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। 11 ਫਰਵਰੀ, 1947 ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦਾ ਮੋਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 10 ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੇ "ਚਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ" ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 200 ਭੇਡਾਂ, 60 ਬੱਕਰੀਆਂ, 1 ਝੋਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਠ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚਲਦੀ ਰਹੀ ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿਰੇ ਨਾ ਚੜ੍ਹ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ.

17 ਫਰਵਰੀ, 1951 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ 3 ਮਾਰਚ 1951 ਨੂੰ ਕਾਹਨ 7 ਸਿੰਘ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਦੋ ਨੂੰ ਗੋਸ਼ਵਾਰਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਮਾਰਚ 1951 ਨੂੰ ਹੁਕਮ -ਧਾਰਕ ਨੇ ਕਪੂਰ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਜੇ., ਜਿਸ 'ਚ ਉਸ ਨੇ ਖਾਤੇ 'ਚ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਰੁਪਏ। 4,328-2-0 ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ 200 ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਰਾ ਬੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਕਿਹਾ: -

20 ਵਿੱਘੋ ਖੰਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਜਾਂ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੀ ਧਾਰਾ 48(2) ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਤੱਥ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਖਰੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਯਾਨੀ ਕਿ 11 ਫਰਵਰੀ 1947 ਨੂੰ, ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਮਾਰਚ 1951 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ * ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, 8 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਡੀ- ਕ੍ਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। . ਖੋਸਲਾ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 48(2) ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ।

ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ-ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਕੈਟੇਸ਼ਨ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਹੈ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸੋਧ ਹੈ ਜੋ 11 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਰੁਰੀ, 1947. ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 11, ਉਹਨਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (j) ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (ii) ਵਿੱਚ ਉਹ ਢੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (ii) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਤੋਂ
ਬਿਨਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ-"

ਨਿਯਮ 13 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਨਿਯਮ 17(1) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਿਊਰ ਕੋਡ, ਵਾਲੀਅਮ II ਦੇ ਪੰਨਾ 1620 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ - ਨਿਯਮ 11 ਤੋਂ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੁਕਸ ਹੈ। ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ 11 ਫਰਵਰੀ 1947 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 8 ਮਾਰਚ 1951 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਹਨ* ਸਿੰਘ ^ e ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦ "ਆਬ" (ਹੁਣ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ - ਕਪੂਰ, ਜੇ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੇ 11 ਫਰਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ।

ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਡੀ ਕੇ ਵੈਂਕਟ ਲਿੰਗਮਾ ਨਯਨਿਮ ਬਹਾਦੁਰ ਵਾਰੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਇਨੁਗੰਤੀ ਰਾਜਗੋਪਾਲਾ ਵੈਂਕਟ ਨਰਸਿਮਾ ਰਾਵਨੀਮ ਬਹਾਦੁਰ ਵਾਰੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ed ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜੋ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਪਿਛਲੀ

ਐਗਰੀਕਿਊਲਚਰ ਐਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਗਲਾ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਚ ਪਤੰਜਲੀ. ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਬੈੱਲ, ਜੇ.ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੀ ਐਗਰੀਕਿਊਲਚਰ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ,

(1) ਏਆਈਆਰ 1947 ਸੈਡ. 216

ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜੱਜ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਮ ਰਤਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਾਤਾਰ ਕੌਰ (1), ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਹਯਾਤੁਨਨੇਸਾ ਚੌਧਰਾਨੀ ਬਨਾਮ ਅਚੀਆ ਖਾਤੂਨ (2) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੰਧੂ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਾਯਾਸਥਾ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਬੈਂਕ (3) ਵਿੱਚ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਐਗਰੀਕਿਊਲਚਰ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਨਿਯਮ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਵਰਾਓ ਸੂਰਯਭਾਂਜੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਅਮ੍ਰਿਤਲਾਲ ਰਾਠੀ (4) ਅਤੇ ਗਜਾਨੰਦ ਸ਼ਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਯਾਨੰਦ ਠਾਕੁਰ (5) ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗਲਤ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 48(2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ।

ਵਕੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਯਾਕਰਨ ਨੰਬੁਦਿਰੀਪਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੂਡਲੁਰ ਮਾਣਕਲ ਬ੍ਰਹਮਦਾਸਨ ਨੰਬੁਦਿਰੀਪਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (6) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮਾਂ 11 ਤੋਂ 14 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਮਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੁਕਸਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਯੋਗ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਸ ਸੋਧ ਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜੋੜ ਦਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤ 10 ਨਵੰਬਰ 1943 ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਚਲ ਅਤੇ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:-

“ਬਾਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਨਮੈਂਟ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

24 ਜਨਵਰੀ, 1944 ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। 4 ਜਨਵਰੀ ਤੱਕ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨੁਕਸ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਅ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕੇਸ ਧਾਰਾ 48 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕੇਸ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਫ਼ਰਮਾਨ- ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਅਚੱਲ ਅਤੇ ਦੋ ਜਾਇਦਾਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 8 ਮਾਰਚ, 1951 ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਪੂਰ * ਜੇ. ਜਾਇਦਾਦ ਮੌਜੂਦਾ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸੇਧ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੋੜਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 48(2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1928 ਲਾਹ. 80*

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ

(2) ILR 50 ਕੈਲ. 743

(3) ILR 53 ਸਾਰੇ. 419

(4) ਏਆਈਆਰ 1948 ਨਾਗ। 272

(6) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1945 ਪਾਗਲ. 241

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ